

SEPTEMBER ANGELČEK 1933/34 - ŠT. 1

Alojzij Košmerlj:

Dragi Marijini otroci!

Z začetkom novega šolskega leta prihaja zopet k Vam Vaš stari prijatelj »Angelček«. Mnogi ste se ga tako navadili, da bi Vam bilo med šolskim letom kar dolgčas brez njega. Sicer je naš »Angelček« majhen in skromen — saj drugače bi moral imeti tudi drugo ime — prav zato pa ga ljubijo zlasti mali in skromni otroci iz osnovne šole. Prav lepo bi bilo, če bi bil »Angelček« tovariš vseh malih slovenskih šolarjev. Posebno ljubezen pa naj »Angelček« najde pri otrocih Marijinega vrtca. Njim je še prav v posebni meri namenjen. Naj bi ne bilo otroka, ki je v Marijinem vrtcu, da bi »Angelčka« ne imel. Saj »Angelček« ni drag. In ga še celo lahko sproti plačujete. Če imate revčke med seboj, ki naročnine ne zmorejo, pa jim premožnejši malo pomagajte. Vsak Marijin otrok imej svojega »Angelčka«.

Marijinim otrokom zdaj že dve leti mesec za mesecem pišem kratke sestavke zgoraj zapisani. Ne vem, otroci, kako ste kaj zadovoljni z mojim pisanjem. Bogve kakšen pisatelj nisem, to dobro vem. Lepih pesmic in povestic kar ne spravim skupaj. Ni vsakemu dano. Za te stvari bodo drugi poskrbeli. Jaz sem pridigar in zato Vam bom za vsako številko malo pridigo povedal. Pridigo za vse otroke, zlasti še za otroke Marijinega vrtca. Eno veliko željo imam v

srcu: da bi mi dal ljubi Bog ta dar, da bi Vam znal lepo povedati, pa da bi dal tudi Vam milost, da bi to, kar Vam bom povedal oziroma zapisal, prebrali in v življenju izpolnili. Ljuba Mati Marija naj blagoslovi mene in Vas.

Marijin vrtec ima to veliko nalogo, da Vas združuje pri nebeški Materi in Vas uči lepega, bogoljubnega življenja. Bogoljubnega življenja pa ni brez molitve. Kdor hoče lepo in krščansko živeti, ta mora rad in veliko moliti. Sveti Avguštin je nekoč dejal: »Le tisti, ki zna prav moliti, le tisti zna tudi prav živeti.« Lepe so te besede; vredne so, da si jih zapišete globoko v srce.

Marijin vrtec mora biti zato predvsem šola molitve. Igre in zabave in izleti in druge take vesele reči tudi v Marijinem vrtcu na vrsto pridejo. Glavno pa to ni.

Ker je molitev tako važno opravilo za vsakega kristjana, zato Vam bom v letošnjem »Angelčku« pridigal o molitvi.

Otroci! Naša nebeška Mati je tudi veliko molila. Saj je bilo prav za prav vse njeno življenje ena sama prelepa molitev. Marija je vedno hvalila Boga, svojega Stvarnika in Odrešenika. S čim jo bomo bolj razveselili, kot da jo posnemamo v njeni veliki pobožnosti in bogoljubnosti.

In Jezus, Sin Marijin, naš dobri božji brat, nam pobožno molitev tako zelo priporoča. »Prosimo in se vam bo dalo; iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo.« Še celo to je dejal: »Molite in nikar ne prenehajte!« To se pravi: »Noben dan ne sme biti brez molitve. Pa nas dobri Jezus ne uči samo z besedo. Še veliko bolje nas uči s svojim zgledom. Toliko dela je imel, ko je ljudi učil, pa je kljub temu toliko premolil. Zgodaj zjutraj je vstajal k molitvi. In zvečer, ko so ljudje spali, je molil v svitu zvezd in premolil čisto cele dolge noči. In je molil celo po poti, ko je hodil po sveti deželi od vasi do vasi. Ko so ga apostoli tako gledali, so nekoč stopili k njemu in ga poprosili: »Gospod, nauči nas moliti!« In naučil jih je najlepšo molitev: Oče naš.

Otroci! V katekizmu pri poglavju o molitvi, je zapisana beseda sv. Alfonza: »Vsi zveličani so se zveličali po molitvi. Vsi pogubljeni so se pogubili, ker niso molili.« Tudi mi se hočemo zveličati. Nikakor ne maramo v pekel.

Dobra mati je svojemu otroku vedno tole naročala: »Otrok, moliti ne pozabi!« In otrok jo je ubogal. Molil je rad. In iz molitve je dobival moč zoper vse skušnjave. Lepo je živel vse dni, srečno je umrl.

Otroci! V imenu najboljše Matere Marije Vas prosim danes jaz: Moliti ne pozabite! In če se je veselje do molitve v počitnicah ohladilo, naj pa v novem šolskem letu nova ljubezen do molitve zagori v Vaših srcih.

Otroci! Radi molite! Molite vsak dan!

Spiridon Čerkasenko — Jožef Gruden:

Dober bogatin.

Pri nas je živel bogatin, ki je imel dosti denarja. Bil pa je nekoliko skop. Ljudje so o njem govorili: »Niti beliča ne da revežu!«

Bogatina je jezilo, da ljudje o njem tako govore. Rad bi bil postal slaven, da bi o njem ljudje vedeli same lepe lastnosti. Zato je razglasil po vsej deželi, da bo vsako soboto pogostil reveže.

Vsi siromaki so hiteli v soboto k bogatinu. Ko so prišli k njegovemu gradiču, so se razveselili odprtih vrat. Hoteli so na dvorišče, pa je bilo tam mnogo hudih psov. Psi so se zaganjali v ljudi, da so reveži s težavo ubežali ter jih bogatin ni pogostil. In tako je bilo vsako soboto. Ljudje so prihajali, a psi nanje, da so odhajali s praznimi rokami. Toda o bogatinu že vse govorilo: »Dober človek je, zelo dober, vse bi revežem razdal. Samo to je škoda, da ima tako hude pse, ki nam ne dajo blizu.« Reveži niso vedeli, da bogatin nalašč spušča z verig najhujše pse, da bi ljudje do njega ne mogli.